



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-115/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Kristine Senjak Krunic, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SETCOR d.o.o., Jastrebarsko, Čabdin 73, OIB: 69149293370, kojeg zastupa opunomoćenik Juro Martinović, odvjetnik iz Zagreba, Držićeva 6B, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Narodne novine d.d., Zagreb, Savski Gaj XIII, OIB: 64546066176 i KING ICT d.o.o., Buzin, Buzinski prilaz 10, OIB: 67001695549, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 14. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-02/25-01/692, URBROJ: 354-02/15-26-13 od 17. travnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se, kao neosnovana, žalba tužitelja i tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

1.1. Navedenim rješenjem odlučeno je o žalbi izjavljenoj protiv odluke o odabiru, donesene dana 14. studenog 2025. i dana 17. studenog 2025. objavljene u EOJN RH, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011574, predmet nabave: Disaster Recovery site, naručitelja Narodne novine d.d. (dalje u tekstu: Naručitelj), kojom je, kao ekonomski najpovoljnija, odabrana ponuda ponuditelja KING ICT d.o.o. (dalje u tekstu: Odabrani ponuditelj).

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilne primjene zakona i manjkavog obrazloženja. U tužbenim razlozima ponavlja prigovore istaknute u žalbi u odnosu na pogrešno utvrđeno činjenično stanje u pogledu ispunjenja zahtjeva tehničkih specifikacija, uz obrazloženje da Veeam CDP rješenje, koje je ponuđeno u odabranoj ponudi, ne ispunjava zahtjeve tehničkih specifikacija postavljenih u dokumentaciji o javnoj nabavi (dalje u tekstu: DON).

2.1. Smatra da je temeljni tehnički zahtjev, koji Veeam CDP ne podržava, točka 15. Tehničkih specifikacija u cjelini 1.2. Self-service sustav za replikaciju i zaštitu

podataka, a koja se odnosi na Journal čuvanje podataka – čuvanje podataka na razini journala omogućava vraćanje virtualnih mašina kroz stotine ili tisuće različitih stanja do 30 dana u povijest. Naime, navedeno rješenje (Veeam CDP) ne može održavati restore points duže od 7 dana unutar operativnog RPO/RTO okvira koji je određen u DON-u, već je, u najboljem slučaju, najduži praktični restore point 1 sat, što je daleko od zahtijevanih 30 dana iz točke 15. Tehničkih specifikacija. Navedena tehnička ograničenja Veeam CDP rješenja potvrđena su direktnim odgovorom Veeam tehničke podrške, koji je priložen uz žalbu. Nastavno iznosi ključne tehničke razlike između Veeam CDP i Zerto rješenja koje se očituju u arhitekturi, obrazlažući da Zerto koristi drukčiji pristup zaštiti podataka putem Journal-Based Recovery arhitekture na način da koristi continuous journal-based replikaciju koja omogućava pravi long-term point-in-time recovery do 30 dana uz mogućnost čuvanja podataka do 1 godine i omogućava vraćanje podataka svaku sekundu unutar 30 dana. Istaknuta činjenična utvrđenja odlučna su za rješavanje ove upravne stvari, ali se na iste tuženik nije očitovao, čime je počinio bitnu povredu pravila upravnog postupka zbog manjkavog obrazloženja u odnosu na žalbene navode.

2.2. Nadalje, drži da je Naručitelj svoje stajalište zasnovao isključivo na naknadnim pojašnjenjima Odabranog ponuditelja te njegovog dobavljača, što je u cijelosti protivno duhu upravnog postupka, zbog čega je tuženik takvu odluku trebao proglasiti nezakonitom, a što je propustio učiniti. Smatra indikativnim to što je Naručitelj sam prepoznao da Odabrani ponuditelj ne ispunjava tehničke specifikacije natječaja, zbog čega ga je pozvao da to pojasni, što je ovaj učinio jednostavnim tvrdnjama da on ispunjava sve uvjete, bez ikakvih dokaza za isto, a što je Naručitelj prihvatio, čime su izigrani natječajni uvjeti na štetu tužitelja. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i postupiti sukladno ovlastima iz članka 434. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj 120/16. i 124/22. – dalje u tekstu: ZJN), te mu priznati troškove spora prema priloženom troškovniku.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U bitnom, drži u cijelosti neutemeljenima tvrdnje tužitelja da nije iznio svoj stav o žalbenim navodima koji su od odlučnog značaja za rješavanje ove stvari, jer je, upravo suprotno, točno i potpuno utvrdio činjenično stanje uzimajući u obzir očitovanja stranaka i dostavljene dokaze, temeljem kojih je ocijenio žalbene navode neosnovanim.

3.1. U odnosu na tužiteljev ključni žalbeni navod koji se odnosi na tvrdnju da ponuda Odabranog ponuditelja ne udovoljava točki 15. Tehničke specifikacije, tuženik ističe da je uvidom u DON utvrdio da je Naručitelj u odnosu na propisanu tehničku specifikaciju zatražio pojašnjenje Odabranog ponuditelja jer je u tehničkim specifikacijama potvrdio odgovorom "DA" da ispunjava navedeni tehnički zahtjev, ali iz dostavljene dokumentacije Naručitelj to nije mogao nedvojbeno utvrditi. Stoga je, sukladno članku 293. ZJN-a, Naručitelj zatražio pojašnjenje da li ponuđeno rješenje zadovoljava traženu funkcionalnost. Odabrani ponuditelj je potvrdio da ponuđeno rješenje zadovoljava traženu funkcionalnost odnosno da "omogućava vraćanje virtualnih mašina kroz stotine ili tisuće različitih stanja do 30 dana u povijest", što je detaljno objasnio te je uz očitovanje priložio i dodatnu dokumentaciju, dok je u žalbenom postupku dostavio odgovor samog proizvođača ponuđenog rješenja, kojim je proizvođač nedvojbeno potvrdio da ponuđeno rješenje u potpunosti udovoljava traženje točke 15. unutar cjeline 1.2. Tehničkih specifikacija. Tužitelj pak, sukladno pravilima dokazivanja iz članka 403. stavka 2. ZJN-a, ničim nije uspio dokazati u

žalbenom postupku da ponuđeno rješenje Odabranog ponuditelja ne ispunjava sporni tehnički zahtjev, a niti je to učinio u upravnom sporu.

3.2. Tuženik smatra neosnovanom i tužiteljevu tvrdnju da je protivno duhu upravnog postupka to što je Naručitelj odluku o odabiru utemeljio na naknadnom pojašnjenju Odabranog ponuditelja. Pritom ukazuje na odredbu članka 293. ZJN-a, koja naručiteljima daje mogućnost pojašnjenja i upotpunjavanja ponuda u okolnostima otklonjivih nedostataka ponuda, te navodi da u konkretnom slučaju Naručitelj nije postupio protivno odredbama ZJN-a. Upravo suprotno, s obzirom da je ponuda Odabranog ponuditelja sadržavala nejasnoću, Naručitelj je iskoristio mogućnost iz citirane zakonske odredbe te je u svrhu razjašnjenja zatražio pojašnjenje Odabranog ponuditelja, s ciljem da točno i potpuno utvrdi činjenično stanje i donese zakonitu odluku o odabiru. Nastavno tuženik detaljno objašnjava primjenu instituta pojašnjenja/upotpunjavanja ponuda, te zaključuje da primjena tog instituta u konkretnom slučaju nije dovela do izmjene ponude, već je Odabrani ponuditelj kroz dodatno pojašnjenje i dostavljenu dokumentaciju samo potvrdio podatak koji je već bio naveden u ponudi (odgovor "DA" – da ispunjava sporni tehnički zahtjev). Također, drži neosnovanim tvrdnju da je Naručitelj prihvatio pojašnjenje bez ikakvih dokaza, jer je Odabrani ponuditelj uz pojašnjenje dostavio dodatnu tehničku dokumentaciju kojom dokazuje ispunjenje traženog uvjeta. Osim toga je u žalbenom postupku Odabrani ponuditelj dostavio odgovor samog proizvođača ponuđenog rješenja kojim proizvođač nedvojbeno potvrđuje da, između ostalog, ponuđena konfiguracija učinkovito ispunjava funkcionalni cilj oporavka virtualnog stroja na stotine ili više tisuća različitih stanja do 30 dana u prošlosti, bez obzira na to stvara li temeljni mehanizam pohrane zapisnik ulazno/izlaznih operacija ili točku vraćanja konzistentnu s rušenjem sustava. Tužitelj je u žalbenom postupku imao mogućnost dokazati da ponuđeno rješenje Odabranog ponuditelja ne ispunjava traženi tehnički zahtjev, međutim, nikakav adekvatan dokaz u tom pravcu nije dostavio. Naime, tužitelj je uz žalbu dostavio odgovor Veeam tehničke podrške od 19. studenog 2025. na stranom jeziku, čiji prijevod, ni po pozivu tuženika, nije dostavio pa navedeni dokaz nije uzet u obzir prilikom ocjene žalbenog navoda, s obzirom da je člankom 400. ZJN-a propisano da se žalbeni postupak vodi na hrvatskom jeziku i uz uporabu latiničnog pisma. Tijekom žalbenog postupka tužitelj je dostavio e-mail korespondenciju s proizvođačem Veeam, koji je samo potvrdio činjenicu da Jurnaling kod Short term retencije prilikom Veeam CDP replikacije nije ista tehnologija kao i Restore pointovi kod Long term retencije prilikom Veeam CDP replikacije, a sve s obzirom na to da je tužiteljev upit bio usmjeren isključivo na to radi li se u konkretnom slučaju o istim tehnologijama. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba, ovdje Odabrani ponuditelj, u odgovoru na tužbu drži tužbene navode u cijelosti neosnovanim. U očitovanju, u bitnom, ističe da je tuženik ispravno utvrdio da je Naručitelj u DON-u postavio funkcionalni cilj (mogućnost povrata u stotine ili tisuće stanja u razdoblju do 30 dana), a ne obvezu primjene točno određene, vlasničke interne arhitekture zapisa pojedinog proizvođača softvera, zbog čega je u osporenom rješenju ispravno zaključio da ponuđeno rješenje Veeam CDP u potpunosti ispunjava zahtijevani funkcionalni cilj. Smatra da je u postupku pregleda i ocjene ponuda, na zakonit zahtjev Naručitelja temeljem članka 293. ZJN-a, dostavio detaljno i egzaktno pojašnjenje ponude od 11. studenog 2025., u kojem je dokazano da jedinstvena, integrirana CDP politika ponuđenog rješenja kombinira kratkoročno zadržavanje (do 7 dana) i dugoročno zadržavanje (do 30 dana) unutar istog mehanizma. Tužitelj u tužbi namjerno ignorira činjenicu da se oba mehanizma nalaze

unutar iste, jedinstvene integrirane funkcionalnosti CDP politike te da krajnji korisnik (naručitelj) dobiva točno ono što je tražio: cjelovito rješenje koje omogućuje povrat u stotine ili tisuće stanja do 30 dana unazad. Upire na službenu potvrdu proizvođača softvera kojom je, suprotno neslužbenim dokazima tužitelja, potvrđena tehnička točnost navoda Odabranog ponuditelja te da opisana konfiguracija učinkovito ispunjava funkcionalni cilj oporavka virtualnog stroja na stotine ili više tisuća različitih stanja do 30 dana u prošlosti, uz isticanje da je pozadinski tehnički mehanizam zapisa irelevantan za ispunjenje zahtjeva. Dodaje da je tužitelj svoje tvrdnje utemeljio na neslužbenoj komunikaciji s generičkom podrškom proizvođača te na sugestivnim pitanjima, pri čemu navedene dokaze uz žalbu nije dostavio na hrvatskom jeziku pa ih tuženik opravdano nije mogao uzeti u obzir. Smatra neistinitom i tvrdnju tužitelja usmjerenu na manjkavo obrazloženje, jer iz detaljnog i opširnog obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik detaljno analizirao ponudu, zahtjev za pojašnjenjem, očitovanje Odabranog ponuditelja, tehničku dokumentaciju proizvođača te e-mail korespondenciju obje strane, nakon čega je zaključio da tužitelj nije u smislu članka 403. ZJN-a uspio dokazati da ponuđeno rješenje ne ispunjava traženi tehnički zahtjev. Slijedom svega navedenog, Odabrani ponuditelj predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

5. Zainteresirana osoba, ovdje Naručitelj, u odgovoru na tužbu smatra tužbene navode neosnovanim. U bitnom, navodi kako činjenica da je tijekom pregleda i ocjene ponuda zatražio dodatna pojašnjenja ne znači da ponuđeno rješenje nije ispunjavalo zahtjeve DON-a, već da je takvim postupanjem, radi potpunog i pravilnog utvrđivanja činjenica, otklonio sve eventualne dvojbe prije donošenja odluke. Iz dostavljene ponude, pojašnjenja od 11. studenoga 2025. te priložene tehničke dokumentacije proizlazi da ponuđeno Veeam CDP rješenje ispunjava zahtjev iz točke 15. Tehničkih specifikacija, jer omogućava vraćanje virtualnih strojeva kroz stotine, a ovisno o konfiguraciji i tisuće različitih stanja do 30 dana u povijest, čime je ostvaren funkcionalni zahtjev propisan DON-om. Dodaje kako predmet ocjene u postupku javne nabave nije utvrđivanje koje je rješenje tehnički naprednije ili koristi drukčiju tehnologiju, već isključivo ispunjava li ponuđeno rješenje minimalne zahtjeve iz DON-a, a što je u konkretnom slučaju utvrđeno. Drži da tužitelj u tužbi ne iznosi argumente kojima bi osporio pravilnost izvršene ocjene ponude Odabranog ponuditelja niti dokazuje da odabrano rješenje ne udovoljava zahtjevima DON-a, već se njegovi navodi svode isključivo na isticanje prednosti vlastitog rješenja i tvrdnju da je ono kvalitetnije, a što samo po sebi ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke o odabiru. Radi navedenog, Naručitelj predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 36/24. i 39/26.-Odluka USRH – dalje u tekstu: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su tužitelju, koji se na iste nije posebno očitovao.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja te da time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te očitovanja tuženika, Naručitelja i Odabranog ponuditelja, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, ispravnom primjenom u rješenju navedenih odredaba ZJN-a i DON-a, osnovano zaključio da je Naručitelj zakonito

postupio kada je Odabranog ponuditelja pozvao na pojašnjenje i/ili upotpunjavanje ponude u svrhu nedvojbenog utvrđenja omogućava li ponuđeno rješenje vraćanja virtualnih mašina kroz stotine ili tisuće različitih stanja do 30 dana u povijest, te kada je prihvatio dostavljeno pojašnjenje Odabranog ponuditelja od 11. studenog 2025., a osnovanost kojeg zaključka dodatno potvrđuje i, tijekom žalbenog postupka, dostavljen odgovor proizvođača ponuđenog rješenja, iz kojeg nesporno proizlazi da isto u potpunosti udovoljava zahtjevu iz točke 15. Tehničkih specifikacija.

10. Pritom je, suprotno tužbenim navodima, tuženik u osporenom rješenju dao dostatnu i argumentirano obrazloženu analizu razloga kojima se rukovodio ocjenjujući žalbene navode tužitelja neosnovanim, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku, te na ispravnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava, a pravilnost kojih nije dovedena u sumnju ni tužbenim navodima.

11. Ovo zbog toga jer, i po ocjeni ovoga Suda, iz dokaza koji prileže spisu proizlazi da je Odabrani ponuditelj već u ponudi dostavio dokumentaciju kojom dokazuje da ponuđeno rješenje (Veeam CDP) ispunjava traženi zahtjev točke 15. Tehničkih specifikacija, jer omogućava vraćanje virtualnih strojeva kroz stotine i tisuće različitih stanja do 30 dana u povijest, čime je upravo ostvaren funkcionalni zahtjev iz DON-a. Stoga prigovor tužitelja da je ponudio rješenje koje koristi drukčiju (eventualno napredniju) tehnologiju, koji ponavlja i u tužbi, nije od utjecaja na zakonitost odluke o odabiru, kraj činjenice da se u postupku javne nabave utvrđuje isključivo da li ponuđeno rješenje udovoljava minimalnim zahtjevima iz DON-a, što je u konkretnom slučaju nesporno utvrđeno, a na koju okolnost se relevantnim razlozima osvrnuo i Naručitelj u odgovoru na tužbu.

12. Nije pravno odlučan ni prigovor tužitelja da je Naručitelj odluku o odabiru utemeljio na naknadnom pojašnjenju, a što po njegovom mišljenju ukazuje da Odabrani ponuditelj ne ispunjava tehničke specifikacije natječaja. To iz razloga jer, i po ocjeni ovoga Suda, pojašnjenje Odabranog ponuditelja od 11. studenoga 2025. nije dovelo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave, a što bi tek imalo za posljedicu povredu članka 293. stavka 2. ZJN-a, na koju okolnost se detaljnim i valjanim razlozima osvrnuo i tuženik u očitovanju na tužbene navode.

12.1. Kod toga, ovaj Sud drži potrebnim dodatno uputiti na s tim u vezi već izraženo stajalište u više ovosudnih presuda (primjerice presuda, poslovni broj: Us II-109/2024-9 od 4. srpnja 2024.), prema kojem je naručitelju dopušteno zahtijevati od gospodarskih subjekata dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije u primjerenom roku, sve dok to ne bi dovelo do nove ponude, te da tek uvođenje novih elemenata u ponudu, koji dovode do sadržajno različite ponude od inicijalne ponude, prelazi granicu dopuštenog postupanja naručitelja odnosno ponuditelja u smislu odredbe članka 293. ZJN-a, a o čemu se ovdje ne radi.

13. S obzirom na utvrđeno činjenično stanje, kao i sadržaj tužbenih navoda kojima pravno odlučne činjenice nisu dovedene u sumnju, ovaj Sud nalazi potrebnim naglasiti da, sukladno članku 301. ZJN-a, javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama ovoga Zakona (stavak 1.), a koje će činjenice i okolnosti uzeti za dokazane, javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave (stavak 2.).

14. Prema pak odredbi članka 4. stavka 2. ZUS-a, upravni spor ne može se voditi o pravilnosti pojedinačne odluke donesene primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, ali se može voditi o zakonitosti takve odluke, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ovlast dana.

15. Uvažavajući sve izloženo, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, radi čega nije našao osnove rješenje tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da činjenice na koje tužitelj ukazuje u tužbi nisu sporne, već ih tužitelj stavlja u drukčiji kontekst, kojim u stvari traži drukčiju ocjenu provedenih dokaza, dajući pritom svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoje tumačenje primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

16. Iz navedenih razloga, Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu. Naime, Sud je tijekom ovog spora tužitelju dostavio odgovore na tužbu koje su dali tuženik i zainteresirane osobe, čime mu je omogućio očitovanje na navode iz istih, nakon čega je, razmatrajući sve podneske zaprimljene od stranaka tijekom predmetnog upravnog spora, zaključio kako u ovoj stvari činjenice nisu sporne te da u stvari tužitelj svojim tužbenim navodima osporava samo primjenu prava. Stoga je, uvažavajući i činjenicu da stranke u svojim podnescima nisu zahtijevale održavanje rasprave, Sud predmetni spor riješio bez rasprave, u smislu ovlaštenja iz članka 98. točke 4. ZUS-a, imajući pritom u vidu specifičnosti postupka javne nabave, kao i propisane rokove za donošenje odluke u predmetima javne nabave.

17. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, prema odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu traženih troškova.

18. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 14. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-3088a-bcd22**

Kontrolni broj: **0a369-0365c-8a19f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.